

UZASADNIENIE

N. N. została obwiniona o to, że:

w dniu 11.08.2017r. ok. godz. 19.05 w miejscowości K. gm. S. pow. (...) woj. (...) kierując samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) nie zachowała należytej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania przez kierującego samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...), a w wyniku częściowego przekroczenie nieoznakowanej osi jezdni tj. wjechania na pas ruchu pojazdu H. (...) przyczyniła się do zderzenia z tym pojazdem, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona N. N. w dniu 11 sierpnia 2017 roku około godz. 19:00 jechała od P. objazdem drogą lokalną od miejscowości Z. do miejscowości P., kierując samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...). Wraz z nią jechali pasażerowie jechali. Około godz. 19:05 N. N. przejeżdżała swoim pojazdem przez miejscowość K. gm. S. pow. (...) woj. (...). Jechała z prędkością około 30 km/h z uwagi na prowadzone roboty drogowe, które nie były odwołane. Za pojazdem F. poruszał się pojazd F. kierowany przez I. K., która również jechała z prędkością około 30 km/h.

W tym samym czasie i tym samym kierunku jazdy jechał W. K. jako

kierujący samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...) z

prędkością około 50 km/h. Po pokonaniu wzniesienia i ustaniu zakazu wyprzedzenia

W. K. zaczął wyprzedzać samochody F. i F., zasygnalizował

manewr. Jechał z prędkością 50 km/h a kierujące F. i F. (...) km/h. I.

K. widząc, że obwiniony ją wyprzedza zjechała maksymalnie do prawej

krawędzi jezdni. Droga w tym miejscu jest stosunkowo wąska licząc 4,8 metra

szerokości. Po lewej stronie znajduje się pobocze i są zamontowane krawężniki.

W. K. włączył prawy kierunkowskaz, chciał wyjechać pomiędzy F. i

F., ale odstęp był za mały, więc kontynuował wyprzedzanie. Samochody zbliżały

się do skrzyżowania szutrową drogą do K.. Następnie W. K.

zrównał się z F.. Kiedy powracał na swój pas ruchu uderzył prawym lusterkiem

w lewe lusterko F. zjechał na prawy pas przed skrzyżowanie na drogę K.

przejechał i zatrzymał się. N. N. po uderzeniu zjechała prawą osią pojazdu na

prawe pobocze. W trakcie wyprzedzania kierująca F. nie zwiększała prędkości

ani nie zmieniała toru jazdy jechała przy prawej krawędzi jezdni. Obwiniona i

W. K. wzajemnie zarzucali sobie winę w kolizji. Na miejsce została

wezwana Policja. Wykonano oględziny pojazdów, zdjęcia pojazdów, spisano relacje

uczestników oraz I. K..

Przeciwko W. K. odnośnie tego samego zdarzenia drogowego został również złożony wniosek o ukaranie do sądu i nieprawomocnym wyrokiem Sądu (...) z dnia (...) roku w sprawie sygn. akt (...) został on uznany za winnego popełnienia wykroczenia z art.86 § 1 kw

W sprawie przeprowadzono opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń

drogowych K. K. (1), który nie wykluczył żadnej z wersji zdarzeń.

Wynikało to z braku śladów materialnych na jezdni, które mogłyby wskazać na

przykład, na którym pasie doszło do zderzenia lusterkami. To dałoby odpowiedź czy

pokrzywdzona zjechała w lewo czy też nie. Były dwie wersje. Przy przyjęci u wersji

obwinionej N. N. oraz świadków technika i taktyka jazdy kierującego

samochodem H. (...) nr rej. (...) W. K. była

nieprawidłowa, gdyż podejmując manewr wyprzedzania pojazdu F. (...) nie

zachowały bezpiecznego odstępu od tego samochodu, co pozostawało w

bezpośrednim związku przyczynowym z zaistniałą kolizją.

/dowód: wyjaśnienia obwinionej N. N. k.110verte-111; zeznania pokrzywdzonego W. K. k. 111-112; Notatka urzędowa k1, Protokół oględzin pojazdu F. (...) k 5-6, Protokół oględzin pojazdu H. (...) k. 7-8, Protokół badania stanu trzeźwości k. 3,4; Protokół zeznań świadka I. K. k. 11-12, Karta karna k. 16, Kserokopia wyjaśnień K. K. (2) k. 18-21; Wydruk z bazy PESEL k. 32; Akta sprawy (...), a w szczególności kserokopia opinii biegłego k. 141-147; Kserokopia nieprawomocnego wyroku do sprawy (...)

Obwiniona **N. N.** ma 28 lat. Posiada wykształcenie wyższe, jest magistrem germanistyki, z zawodu jest tłumaczem języka niemieckiego. Pracuje na stałe w (...), w firmie (...) w Z., przy spotach reklamowych z wynagrodzeniem ok. 2500 franków szwajcarskich (6000 zł netto w Polsce). Jest panną, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie posiada majątku, poza samochodem wartości ok. 20.000,00 zł. Nie była karana

/dowód: dane podane przez obwinioną k. 110-110verte/

Obwiniona N. N. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W wyjaśnieniach złożonych podała, iż w sierpniu 2017 r. jechał z W. do S.. Nawigacja pokierowała ją między innymi przez K.. Tam były roboty drogowe. Było ograniczenie prędkości do 30 km/h. Jechała przepisowo. Jechała z dwiema osobami tj. S. S. (1) i M. S.. Być może wcześniej jechała tą drogą. Pogoda była dobra, było widno. To było około 18-19. Jechała przepisowo, jechała prosto. Jechała 30 km/h. W pewnym momencie zaczął wyprzedzać ją srebrną H. kierowca. Zmiażdżył jej lusterko. Poczula uderzenie. Ona nie zjechała na prawą stronę tylko jechała prosto. Widziała, że jedzie za nią samochód. Później poczula to uderzenie. Nie było dużego ruchu pojazdów. Nie jechała środkiem jezdni. Jak poczula uderzenie, zatrzymała się. Pan się też zatrzymał. Ocenił stan swojego samochodu. Powiedział, że jego lusterko jest w porządku. Zaproponowała mu spisanie protokołu szkody. Pan zadzwonił na policję. Pan powiedział, że zadzwoni na policję. Czas oczekiwania się przedłużał. Ona również zadzwoniła. Wnioskuje, że to była spora prędkość bo pan się sporo przede nią zatrzymał. Policja przyjechała na miejsce. Zapytali o okoliczności zdarzenia. Policjanci uznali, że jest współwina. Powiedziała, że chce zgłosić sprawę do sądu. Około 22 przyjechali technicy. Około 23 ruszyła do S.. To był jej prywatny samochód. Jej zdaniem kierowca jechał brawurowo, za szybko. Tam było ograniczenie prędkości. Wyprzedzał na skrzyżowaniu. Ona

jechała prosto. Mam dwóch świadków, którzy jechali ze mną. Były to osoby zupełnie obce. Wyprzedzał pojazd za mną. Widziała to. Potem poczuła uderzenie. Nie pamięta, czy był migacz włączony. Nie mogła zjechać na prawą stronę. Tam jest rów. To było przy domu za skrzyżowaniem. Wydaje jej się, że była maksymalnie przy prawej krawędzi. Ma wrażenie, że kierujący H. jechał środkiem. Kobieta, którą pan wyprzedzał zatrzymała się. Powiedziała, że pan jechał za blisko mnie.

/dowód: wyjaśnienia obwinionej N. N. k.110verte-111/

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

W niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego oraz jego wersji zdarzenia drogowego, albowiem w/w zeznania były niespójne, odosobnione oraz były one sprzeczne z całością materiału dowodowego tj. osobowego i rzeczowego. Bowiem wersja N. N. potwierdza relacje naocznego i przypadkowego świadka zdarzenia I. K.. Jest to bezstronny obserwator niezwiązany z żadną ze stron, niemający żadnego interesu, aby sprawa zakończyła się pomyślnie jednej czy też drugiej strony. I. K. jak Sąd wspomniał była przypadkowym obserwatorem zdarzenia. Przy czym z uwagi na to, że jechała blisko F. zdarzenie rozegrało się na jej oczach. Mogła ona poczynić obserwacje jak przebiegało i je zrelacjonować. Świadek konsekwentnie potwierdził wersję N. N. twierdząc, że od początku do końca, a więc stabilnie. Że N. N. jechała blisko prawej krawędzi i nie zmieniała toru jazdy przed otarciem lusterek. Świadek mówił to na miejscu zdarzenia policjantom, którzy odnotowali to w notatkach, podczas przesłuchania na Policji, przed Sądem i był tego pewien. Tak samo zdarzenie zapamiętali pasażerowie F., czyli świadkowie S. i S. S. (1). Oraz pytani zaprzeczyli jakoby zaobserwowali wykonywane skręty kierownicą przez N. N. przed zderzeniem, co sugerował W. K..

Co prawda hch spostrzeżenia były fragmentaryczne, ale dawały pogląd co do sposobu jazdy pojazdu F. i H. i zajął się w w/w dowodami. W przedmiotowej sprawie Sąd podziela w pełni ocenę dowodów dokonaną w sprawie (...) i nie ma potrzeby jej powtarzania.

Wynika z w/w dowodów jeden logiczny wniosek, iż to W. K.

technika i taktyka jazdy jako kierującego samochodem H. (...) nr rej. (...)

(...) była nieprawidłowa, gdyż podejmując manewr wyprzedzania pojazdu F.

(...) nie zachowały bezpiecznego odstępów od tego samochodu, co pozostawało w

bezpośrednim związku przyczynowym z zaistniałą kolizją. Tym samym N. N.

nie przyczyniła się do przedmostowej kolizji.

Z tego też powodu Sąd uniewinnił N. N. od popełnienia zarzucanego jej czynu.